

Lời Ban Biên Tập: Nhân mùa Lễ Vu Lan Báo Hiếu tháng 7 năm Tân Sửu (2021) hiền huynh Lê Văn Tư Paris - Pháp quốc có gởi đến một số anh em bạn bè Bài “Mẹ qua Thi Nhạc” mà huynh đã dày công nghiên cứu và tìm tòi tài liệu. Nhân dịp này, được sự đồng ý của hiền huynh Lê Văn Tư, chúng tôi xin phổ biến đến quý Huynh Tỷ Đệ Muội bài viết này để quý HTĐM và thân hữu cùng thưởng thức bài viết rất có giá trị này.

Chúng tôi xin thành thật cảm ơn hiền huynh Lê Văn Tư rất nhiều và rất mong nhận được sự cộng tác của quý HTĐM và quý thân hữu để nội dung Bản Tin Thế Đạo, Tập San Thế Đạo và các trang web của Ban Thế Đạo Hải Ngoại càng ngày càng đặc sắc phong phú hơn.

Trân trọng cảm ơn

Ban Biên Tập BTTĐ

MẸ QUA THƠ NHẠC (Lê Văn Tư)

Mẹ là nguồn cảm hứng bất tận trong giới văn nghệ sĩ từ xưa tới nay, tiêu biểu nhất là trong thơ và nhạc:

*Những vần thơ cho Mẹ,
Trái dài mấy song trăng,
Những vần thơ cho Mẹ,
Trong tim con thường hằng.*

(Sông trăng tình Mẹ -Tuệ Nga)

Tùy cảm hứng của mỗi người, hình ảnh người mẹ thể hiện thật đa dạng và phong phú, mẹ thường được ví như giòng suối ngọt ngào, như nước trong nguồn chảy ra, nhưng nhiều khi cũng có những câu ví rất lạ, mẹ là lọn mía ngọt ngào, mẹ là nải chuối buồng cao, là ánh mắt đêm thâu, ... nghĩ đâu có diễn dịch hay thế mấy chắc cũng không bằng mặc cho tưởng tượng thăng hoa, từ những hình ảnh người mẹ còn in đậm từ thuở ấu thơ (ru con) đến các cảnh mẹ con bắt buộc phải ly cách như con gái phải về nhà chồng, con trai phải lên đường nhập ngũ tòng chinh hay đơn giản là con cái lớn phải lìa xa tổ ấm lập nghiệp xứ xa, mỗi người con mỗi nỗi niềm khác nhau khi lìa xa mẹ, và dĩ nhiên nỗi đau khổ tột cùng là mất mẹ.

Hình ảnh tiêu biểu về người Mẹ cũng chiếm một vị trí trang trọng trong các tôn giáo, đạo Thiên Chúa có Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, đạo Phật có Đức Đại Bi Quán Thế Âm, cả hai đều mang ý nghĩa về mặt tâm linh là sẵn sàng mở rộng vòng tay cứu giúp mọi người cần đến khi gặp nguy biến, niềm tin là một sức mạnh vô biên giúp nhiều người vượt qua khổ nạn, những chuyện có tin có thành không hiếm xảy ra cho số người Việt Nam vượt biên tìm tự do.

Cũng nên nhắc lại là ngày xưa, ít ra là từ trước giữa nửa thế kỷ trước, người mẹ dễ dàng mất mạng khi sanh con, ở thôn quê ít có nhà bảo sanh, phương tiện đi lại rất khó khăn, đâu dễ gì chở các bà mẹ chuyên bụng đến gặp các nữ hộ sanh được đào tạo đúng chuyên môn, việc sanh nở thường trông cậy vào các bà mụ vườn, gặp các trường hợp khó khăn thì tánh mạng như chỉ mảnh treo chuông, tỷ lệ tử vong rất cao, nỗi mang nặng đẻ đau chỉ một mình người phụ nữ gánh chịu nên chỉ có câu:

*Đàn ông đi biển có đôi,
Đàn bà đi biển mồ côi một mình.*

Khi nhìn được đứa con chào đời suông sẻ thì mọi đau khổ hầu như tan biến:

*Đêm khuya trăng tà
Mẹ ru con ngủ
À à ơi ! À à ơi!
Ngoan ngoan con nõn miệng cười,
Trông con mẹ tưởng như đời nở hoa.*

Nhạc phẩm [Ru con](#) -Phạm Duy

từ đó không quản vô vàn khổ nhọc, chăm sóc nuôi con tới ngày lớn khôn:

*Bà bà mẹ quê! Đêm sớm không nề hà chi,
Bà bà mẹ quê! Ngày tháng không ao ước gì,
Nhỏ giọt mồ hôi, vì đời trẻ vui.*

Nhạc phẩm **Bà mẹ quê** -Phạm Duy

Với điệu nhạc êm đềm, nhạc sĩ **Y Vân** lại dùng nhiều biểu tượng cụ thể hóa khá trọn vẹn tấm lòng của mẹ qua nhạc phẩm **Lòng Mẹ**:

*Lòng Mẹ bao la như biển Thái Bình dạt dào,
Tình Mẹ tha thiết như giòng suối hiền ngọt ngào,
Lời Mẹ êm ái như đồng lúa chiều rì rào.
Tiếng ru bên thềm trăng tà soi bóng Mẹ yêu.
Lòng Mẹ thương con như vàng trắng tròn mùa thu.
Tình Mẹ yêu mến như làn gió đùa mặt hồ.
Lời ru man mác êm như sáo diều dật dờ.
Nắng mưa sớm chiều vui cùng tiếng hát trẻ thơ.
Thương con thao thức bao đêm trường,
Con đà yên giấc Mẹ hiền vui sướng biết bao.
Thương con khuya sớm bao tháng ngày.
Lặn lội gieo neo nuôi con tới ngày lớn khôn.
Dù cho mưa gió không quản thân gầy Mẹ hiền.
Một sương hai nắng cho bạc mái đầu buồn phiền.
Ngày đêm sớm tối vui cùng con nhỏ một niềm.*

Tiếng ru êm đêm mẹ hiền năm tháng triền miên.

Không ít người mẹ hy sinh hạnh phúc riêng, chồng mắt sớm vẫn ở vậy nuôi con:

Tôi mồ côi cha năm hai tuổi,

Mẹ tôi thương con không lấy chồng.

Trồng dâu, nuôi tằm, dệt vải,

Nuôi tôi đến ngày lớn khôn.

Thi phẩm **Lời mẹ dặn** của **Phùng Quán**.

hay:

MỘT mình mẹ chăm đàn con dại

ĐỜI phận nghèo chẳng ngại gian nan

DÃI dầu số kiếp nặng mang

NẮNG mưa sớm tối nào than nửa lời.

DẰM suốt buổi ngoài trời giá rét

SƯƠNG phủ mờ gió thét đồng xa

NUÔI con cạn sức thân già

CON thời nhỏ dại thiếu cha, mẹ gông.

Châu Lê -Tình mẹ

hay:

Mẹ tôi tóc xanh nhuộm bạc tháng ngày

Mẹ tôi đau buồn nặng trĩu đôi vai

Bao năm nuôi đàn trẻ thơ nhỏ dại

Câu mong con mình có một ngày mai

.....

Mẹ tôi nắng mưa chẳng ngại nhọc nhằn

Mẹ tôi mỉm cười nhìn bóng con ngoan

Không than không phiền dù lâm hoạn nạn

Lòng tin con mình xứng thành người dân

Nhị Hà -nhạc phẩm Me tôi

Nuôi con tới ngày lớn khôn để rồi nhìn các con lần lượt rời xa mái ấm gia đình như chim đủ lông đủ cánh phải lìa xa tổ:

Ly khách! Ly khách! Con đường nhỏ

Chí nhớn chưa về bàn tay không

Thì không bao giờ nói trở lại!

Ba năm mẹ già cũng đừng mong!

.....

Người đi? Ừ nhỉ, người đi thực!

Mẹ thà coi như chiếc lá bay.

Thâm Tâm – Tổng biệt hành, được nhạc sĩ **Trầm Tử Thiêng** phổ nhạc, hay qua giọng ngâm của **Tô Kiều Ngâm**

Nhớ lại trong truyện Kiều có câu:

Liệu đem tất cỏ đáp đền ba xuân.

xuất phát từ bài thơ **Du tử ngâm** của **Mạnh Giao** đời Đường:

Từ mẫu thủ trung tuyền,

Du tử thân thượng y,

Lâm hành mật mật phùng,

Ý khùng trì trì quy

Thùy ngôn thôn thảo (tất cỏ) tâm

Báo đắc tam xuân (ba xuân) huy.

Ý nghĩa: Chiếc áo đang mặc của đứa con sắp đi xa được bà mẹ hiền chăm sóc từ đường kim mũi chỉ, người con lo ngại không biết ngày nào trở lại để đáp đền công ơn sanh dưỡng.

Cảnh tiễn đưa con gái về nhà chồng, Nguyễn Bính đã lột tả tâm trạng ngổn ngang mâu thuẫn của người mẹ, bề ngoài thì tỏ ra cứng cõi:

Gái lớn ai không phải lấy chồng,

Can gì mà khóc, nín đi không!

Nín đi, mặc áo ra chào họ

Rõ quý con tôi, các chị trông!

nhưng trong lòng thì rệu rã nát tan:

Đưa con ra đến cửa buồng thôi,

Mẹ phải xa con, khổ mấy mươi!

Con ạ! đêm nay mình mẹ khóc,

Đêm đêm mình mẹ lại đưa thoi.

Nguyễn Bính -Lòng mẹ

Thời xưa, phương tiện đi lại vô vàn khó khăn, phương tiện truyền thông thư tín không quá dễ dàng như bây giờ, nên mỗi lần chia tay là coi như bật vô âm tín nên chi mới có cảnh:

*Chiều chiều ra đứng ngõ sau,
Trông về quê mẹ ruột đau chín chiều.
Chiều chiều chim vịt kêu chiều...
Bâng khuâng nhớ mẹ chín chiều ruột đau.*

Biết bao thi sĩ, nhạc sĩ thể hiện tâm trạng của người con nghĩ về mẹ, như **Hoài Sơn** trong bài thơ

*Mẹ yêu con như nước đổ trên nguồn,
Rào rạt chảy xuôi dòng không trở lại.
Lòng con trẻ hững hờ như sóng bãi,
Dạt qua bờ rồi vội rút ra khơi*

.....

*Mẹ ơi!
Đất trời còn có hạn,
Mà lòng thương con của mẹ thật khôn cùng.*

– **Thích Tín Nghĩa** trong bài thơ **Me tôi** được Võ Tá Hân phổ nhạc:

*Mẹ tôi lưng còng tuổi hạc xương mai,
Mẹ tôi kiên trì nhọc nhằn đôi vai,
Tảo tần xuôi ngược sớm hôm,
Chẳng nề vất vả gió sương.*

.....

*Tình mẹ như ngọc lưu ly, rạng ngời khắp cả thế gian,
Lung linh soi sáng tâm con đời đời.*

– **Hàn Mặc Tử** trong thi phẩm **Giang hồ nhớ mẹ**:

*Lưu lạc quê người mới khổ cho
Nước chảy thương thân bèo bọt nổi
Mây bay nhớ mẹ sớm hôm chờ
Thằng con bất hiếu đi đành đoạn
Trời đất vô tình lại đấn đo.*

– **Trần Tiến** trong nhạc phẩm **Me Tôi**:

*Mẹ ơi con đã già rồi con ngồi nhớ mẹ khóc như trẻ con
Mẹ ơi con đã già rồi con ngồi ngó ngẩn nhớ ngôi nhà xưa.*

Nhưng có lẽ một nỗi nhớ mẹ khá lạ là “**Nhớ lẫn roi của mẹ**” của **Trần Kiều Bạc**:

Lớn rồi con vẫn nhớ lần roi
Mẹ dất con qua ngưỡng cửa đời
Roi đau im lặng con không khóc
Chỉ thấy Mẹ buồn nước mắt roi.

Nhớ lại đòn roi, lại nhớ Người
Chợ đời trăm cảnh có gì vui
Thế nhân quát lần roi cay nghiệt
Đâu có roi mềm như Mẹ tôi.

Phải chi lại có lần roi Mẹ
Roi đời không quát đến tả tôi
Thèm Mẹ, thèm cây roi thơ ấu
Roi vẫn còn đây Mẹ vắng rồi.

Nhìn lên ảnh Mẹ những ngậm ngùi
Nhớ lần roi nhẹ nhớ không nguôi
Con vẫn đi theo đường mẹ dẫn
Tạ ơn roi Mẹ giúp nên người.

Thật ra là chỉ lạ đối với tuổi trẻ hiện nay, đối với xã hội bây giờ, trái lại thì rất bình thường đối với lớp tuổi cha chú, không ít người đã bị những trận đòn răn dạy (ăn roi mây) theo khuôn nếp xưa:

Thương cho roi cho vọt,
Ghét cho ngọt cho bùi.

Dẫu yêu thương thế mấy, các con rồi phải lần lượt rời xa mái ấm gia đình, con gái phải lập gia đình theo chồng, con trai nhứt là trong thời ly loạn phải sớm lên đường nhập ngũ tòng chinh, rày đây mai đó trên khắp nẻo đường đất nước, tâm trạng thể hiện trong nhạc phẩm [Quê Mẹ](#) của **Thu Hồ**:

Đêm khuya trăng mờ mắt trông về trong cõi xa mờ
Nơi xa xăm kia tôi say nhìn quê cũ dấu yêu
Ôi tình quê hương nơi chốn xưa có người mẹ hiền
Tóc màu hoa bạc chiều chiều mắt ngấn lệ vì con.
.....
Ra đi con dâng đời cho gió mưa
Quê người ngồi nhớ đến ngày vui qua

*Gió chiều thường nhắc khúc ca biệt ly
Cố nhìn quê cũ lẫn trong sương mờ.*

.....
*Mẹ ơi ra đi đòi con sá chi
Mơ ngày ngồi dưới ánh đèn lâm ly
Bên mẹ thường hát khúc ca ngày đi
Ai ngờ rồi cũng đến khúc phân ly
Mẹ ơi, Mẹ ơi, Mẹ ơi, Mẹ ơi...!*

trong thi phẩm **Lá thư gửi mẹ** của **Thái Thủy**, **Nguyễn Hiền** phổ nhạc:

*Mẹ ơi thôi đừng khóc nữa
Cho lòng già nặng sầu thương,
Con đi say tình viễn xứ
Đâu có quên tình cố hương.*

.....
*Thương ngóng về quê cũ,
Gót thù gieo thảm thê,
Bầy trai thảm rơi lệ,
Súng gươm hẹn mai về.*

hay trong nhạc phẩm **Xuân này con không về** của **Trịnh Lâm Ngân**:

*Con biết bây giờ mẹ chờ tin con
khi thấy mai đào nở vàng bên nương
Năm trước con hẹn đầu xuân sẽ về
nay én bay đầy trước ngõ
mà tin con vẫn xa ngàn xa.*

.....
*Con biết bây giờ mẹ chờ em trông
nhưng nếu con về bạn bè thương mong
bao lứa trai cùng chào xuân chiến trường
không lẽ riêng mình êm ấm
Mẹ ơi con xuân này vắng nhà
Mẹ thương con xin đợi ngày mai...*

Tuy vậy lòng luôn hướng về người mẹ (trong nhạc phẩm [Mùa Xuân của Mẹ](#)):

*Ngày đi, con hứa xuân sau sẽ về...
Mà nay, đã bao xuân rồi trôi qua...?
Giờ đây tóc mẹ già chắc bạc nhiều
Sớm chiều vườn rau vườn cà
Mẹ biết nhờ cậy vào tay ai...*

.....

Hồi tưởng:

*Khi xưa, những ngày bình lúa chưa sang
Bếp hồng quây quần bên nhau...
Nghe mẹ.. kể chuyện đời xưa...?*

.....

Rồi tự ước hẹn:

*Mẹ ơi! Con hứa con sẽ trở về...!
Dù cho! Dù cho xuân đã đi qua...
Dù cho! Ẽn từng bầy bay về ngàn...
Dẫu gì rồi con cũng về...!
Chỉ bên mẹ là mùa xuân thôi....!!!*

Đó cũng là tâm trạng của **Phượng Trắng** thể hiện trong bài thơ **Đêm trăng nhớ Mẹ**:

*Đêm xuân nhìn ánh trăng hồng,
Người con xa xír chạnh lòng nhớ quê.
Má ơi!con sẽ quay về,
Vui trong kỷ niệm hẹn thề ngày xưa...*

Góp phần làm thăng hoa tình mẫu tử, dễ đi vào lòng người, phải kể đến nhiều bài bản cổ nhạc bắc nam chuyển tải sống động nỗi niềm nhớ mẹ như điệu vãn [Nhớ mẹ ta xưa](#) do nghệ sĩ **Đình Cương** trình bày:

.....

*Ta đi trọn kiếp con người
Cũng không đi hết mấy lời mẹ ru*

...

*Ngồi buồn nhớ mẹ ta xưa
Miệng nhai cơm búng lưỡi lừa cá xương*

Trọn đời nhớ mẹ ta xưa!

hay bản vọng cổ **Nhớ mẹ** của soạn giả **Viễn Châu** qua giọng ca ngọt ngào của nghệ sĩ **Thanh Sang** nhưt là với mấy lời kết thật cảm động:

Năm nay con lớn khôn rồi

Trở về quê cũ mẹ thời còn đâu

Mẹ đã khuất bóng ngàn dâu

Biết ai lau hộ dòng châu thâm tình!?

Đặc biệt sau ngày miền Nam sụp đổ, với chính sách trả thù trả oán của chế độ cộng sản miền Bắc, nhiều đứa con lâm cảnh tội tù khổ sai, biệt xứ ở tận các vùng rừng sâu núi thẳm từ Nam chí Bắc, nỗi lòng được trang trải trong nhạc phẩm **Nhớ mẹ** của tướng **Lê Minh Đảo**:

Những chiều buồn trên đất Bắc, con hướng về Nam con nhớ mẹ nhiều, mẹ ơi! bao nhiêu năm tháng cứ trôi cứ trôi cho bạc mái đầu, không gian rưng rưng như sắp nứt, gió về nghẹn ngào như tiếng nấc, còn đâu quê hương hoa gắm thơm làn tóc. ..

Tôi nhớ người Bạn đồng cảnh trong trại tù ở miền thượng du sông Mã Thanh Hóa cũng là người thầy dạy hán văn, **Vạn Lam** trong bài thơ **Mẫu hoài** (nhớ mẹ):

Mỗi nhật sơn đầu vọng bạc vân,

Thần châu hồi cố bội tư thân.

...

Y môn cực mục hoài cô tử,

Lưỡng xứ thăng sâu lệ mãn cân.

đại ý: Ngày ngày nhìn mây trắng đầu núi, nhớ về người mẹ ở Huế (Thần châu). ... tựa cửa mỗi mắt trông con cách biệt đôi nơi mà lệ trào thấm khăn.

Khi được thả ra thì:

Con về xơ xác hình hài

Mẹ không khóc được như ngày cách xa!

Mẹ tôi nay đã quá già

Nước mắt đã cạn, xót xa lại đây!... »

Nhà thơ Phương Triều – Đã Cạn

hoặc không bao giờ gặp lại mẹ hiền xưa:

Ngày mẹ đi con không hề gặp mặt

Bởi vì con đang còn ở trong tù

Con xa mẹ hai mươi hai mùa thu

Ngồi ôn lại swong mù còn đong mắt.

Hương Việt – Nhớ mẹ

Lắm đứ đờ thì cao chạy xa bay nơi xứ lạ quê người, ngày trùng phùng mẹ con thật là xa xăm điệu vợi như tâm trạng **Võ Đình Tiên** trong bài **Nhớ mẹ xiết bao**:

*Đêm qua gió tạt mưa chan,
Mắt con đẫm lệ miên man giọt sầu
Bây giờ Mẹ ở nơi đâu?
Xin nghe được tiếng con cầu, hiển linh
Bao năm lã lóc nhục vinh,
Trong tâm con vẫn in hình Mẹ yêu.*

.....
*Quê người một mảnh trăng treo,
Ánh vàng hiu hắt, gió theo biển về.
Mẹ ơi! Nắng ấm tình quê,
Con đang lạc lõng bốn bề tuyết rơi!
Dùng dằng hai cảnh hai nơi,
Nơi con cắt rốn, nơi đời tạm dung.*

-Nhớ mẹ hiền –Không rõ tác giả:

*Buồn lắm mẹ ơi! Đêm trường viễn xứ,
Con nhớ nhung hoài tiếng mẹ hiền ru.
Thương mẹ lắm, giờ đây xa cách mãi,
Chuyện tao phùng biển biệt cõi thiên thu.*

.....
*Con lưu lạc nửa đời xa cách mẹ,
Như trùng dương thuyền mất dấu hải đăng.
Ôi mờ mịt giữa đêm trường cô lẻ,
Càng hải hùng chợt thấy ánh sao băng!*

– Nguyễn Hữu Nhật trong tập thơ **Hoa sen**:

*Mẹ ơi nhớ mẹ muốn về,
Cúi hôn mặt đất tái tê mỗi chiều
Tuyết trời đổ lạnh bao nhiêu
Cũng đâu buốt giá lòng nhiều bằng con.*

– Trần Trung Đạo trong thi phẩm **[Đổi Cả Thiên Thu Tiếng Mẹ Cười](#)** được **Võ Tá Hân** phổ

nhạc:

Nhấc chiếc phone lên bỗng lặng người

Tiếng ai như tiếng lá thu rơi

Mười năm Mẹ nhỉ, mười năm lẻ

Chỉ biết âm thầm thương nhớ thôi

.....

Tiếng Mẹ nghe như tiếng nghẹn ngào

Tiếng Người hay chỉ tiếng chiêm bao?

.....

Vì mà tôi đổi thời gian được

Đổi cả thiên thu tiếng mẹ cười.

– Đỗ Bình – Mẹ:

Viễn xứ mây chiều vương dáng mẹ,

Mắt buồn u uẩn mấy hàng tre

*Tuyết rơi tê tái hồn vong quốc,
Mẹ xá cho con tội muôn về!*

– **Sương Mai – Bài thơ dâng mẹ:**

*Chiều nhung nhớ mây buồn giăng mắc
Vọng quê nghèo ruột thắt từng con
Thương về bóng mẹ cô đơn
Chiều chiều tựa cửa mong con mỗi mòn*

...

*Quê hương đợi ngày về chưa thấy
Để mẹ buồn lau sậy xót xa
Mẹ ơi nước mắt chan hòa
Lời ru của mẹ ngân nga một đời
Con buồn nhớ mẹ, mẹ ơi!*

– **Lam Phương** trong nhạc phẩm **Tạ ơn mẹ**:

Đêm nay đường xa đất lạ, gió về ôm ấp biển khơi, quê hương ở tận phương trời, lời nào thương nhớ cho nguôi, những lời nồng nàn trong nôi... sẽ theo con đến cuối đời, ơn mẹ ngàn kiếp... chưa... với...

Đặc biệt nhà thơ tranh đấu **Ngô Minh Hằng** nhớ mẹ với tình nước nặng mang trong **Xuân diễm mộng**

*Mẹ ơi, đất khách, Xuân đang đến
Lại một mùa Xuân nữa vắng nhà
Lại một mùa Xuân con khát Mẹ
Xin cho con chậm một mùa hoa
Cho con chậm lại vì con sẽ
Về với mùa Xuân của Đống Đa
Với vạt con tim ngời đuốc lửa
Với lòng dũng cảm của Ông Cha
Góp tay triệu triệu người trong nước
Lấy lại từng phân biển đất nhà
Sông núi phải đòi, dâng tổ quốc
Nam Quan, Bản Giốc, đảo Hoàng Sa.*

Nhưng oái oăm thay, ngay giờ phút này, hàng trăm người dân trong nước phải vào tù chỉ vì tội công khai bày tỏ nỗi quan ngại thảm họa mất nước trước âm mưu thôn tính của Tàu như Ông Trần

Huỳnh Duy Thúc, Bà Trần Thị Nga, các nhà báo Phạm Chí Dũng, Phạm Đoàn Trang, ..., họ vì sự sống còn của dân tộc dám hy sinh cuộc sống cá nhân và gia đình, chịu cảnh xa lìa cha mẹ già, đàn con dại, tình nghĩa vợ chồng, tiêu biểu như nỗi niềm của Ông Trần Huỳnh Duy Thúc trong bản nhạc **Má tôi**:

*Má tôi tất tả một đời,
Nuôi đàn con lớn biển trời yêu thương,
.....
Nhớ năm nào má giả từ dương gian,
Vì đời trái ngang nên con chưa về nhà.
Má ơi má ở nơi xa,
Xin tha thứ lỗi, con bất hiếu rồi.*

Nhưng luật tự nhiên không ngoại lệ, tâm trạng lo âu của người con thể hiện trong nhạc phẩm **Mừng tuổi mẹ** của **Trần Long Ẩn**:

Mỗi mùa xuân sang mẹ tôi già thêm một tuổi, mỗi mùa xuân sang ngày tôi xa mẹ càng gần. Rồi mùa xuân ấy, tóc trắng mẹ bay, như gió, như mây bay qua đời con, như gió, như mây bay qua thời gian.

Một khi cánh hạc bay xa, việc gặp lại mẹ chỉ có trong giấc mơ như **Minh Đức Hoài Trinh** “**Mơ thấy mẹ về**”:

*Đêm qua mơ thấy mẹ về
Nụ cười, ánh mắt tràn trề yêu thương
Từ ngày xa cách quê hương
Là ngày mộ mẹ khói hương lạnh lùng
Sương chiều nhẹ tỏa linh lung
Nơi đây cô quạnh mịt mùng xót xa.
.....*

như **Trần Kiều Bạc –Mẹ về**:

*Khuya mơ màng thấy mẹ
Ngồi bật dậy, giật mình!
Mẹ gọi con rất khẽ
Mở cửa, trời buồn tênh
Thần thờ sau cánh cửa
Vẳng tiếng mẹ gọi con
Đèn bàn thờ không tỏ*

Bạch lạp rơi nổi buồn.

Nên những người con còn mẹ, gần mẹ phải biết trân trọng những khoảnh khắc diễm phúc trời ban như lời nhắn nhủ trong nhạc phẩm **Bông hồng cài áo** của **Phạm Thế Mỹ**:

Một bông hồng cho em, một bông hồng cho anh, và một bông Hồng cho những ai, cho những ai đang còn mẹ, đang còn mẹ để lòng vui sướng hơn. Rủi mai này mẹ hiền có mất đi, như đóa hoa không mặt trời, như trẻ thơ không nụ cười, ngỡ đời mình không lớn khôn thêm, như bầu trời thiếu ánh sao đêm

.....

Rồi một chiều nào đó anh về nhìn mẹ yêu, nhìn thật lâu, rồi nói, nói với mẹ rằng « Mẹ ơi, mẹ ơi, mẹ có biết hay không? »

-Biết gì? « Biết là, biết là con thương Mẹ không? »

hay theo lời khuyên ngọt ngào của nhà thơ **Khuyết danh** trong bài **Đi khắp thế gian không ai tốt bằng mẹ**:

*Ai còn mẹ xin đừng làm mẹ khóc,
Đừng để buồn lên mắt mẹ nghe không!*

hầu voi phần nào niềm hối tiếc khi mẹ khuất bóng như tâm trạng **Lê Du Miên** trong thi phẩm **Lẽ mẹ, khóc**;

*Thui thui mình con giữa chợ đời
Chiều nay nhớ mẹ quá đi thôi*

.....

*Bao người Lẽ Mẹ mừng vui chúc
Thơ thần con ngời khóc mẹ thôi.*

hay nổi lòng của **Nhị Hà** trong nhạc phẩm **Mẹ tôi**:

Nhưng nay con đã nên người thì nay còn đâu bà mẹ hiền xưa. Chiều nay đốt hương tưởng niệm trước mộ, nhìn khói đầu lòng tưởng nhớ năm xưa, công ơn sinh thành ngày nao đền trả, mẹ ơi con nguyện nhớ lời mẹ khuyên.

Để kết thúc bài này, xin lặp lại lời nhà thơ **Khuyết danh**:

*Ai còn mẹ xin đừng làm mẹ khóc,
Đừng để buồn lên mắt mẹ nghe không!*

(Lê Văn Tư)

Trang nhà <https://levantu39.wordpress.com/cao-thom/>

TIN TỨC ĐẠO SỰ

Thánh Thất Cao Đài Nashville Tennessee đi Thượng Tượng tại Tiểu Bang Mississippi

Như thường lệ, chủ nhật hàng tuần, tại Thánh Thất Cao Đài Nashville tiểu bang Tennessee Bàn Trị Sự và đồng đạo tập trung lại để cúng Đức Chí Tôn và các Đấng Thiêng Liêng vào Ngọ thời và sinh hoạt dạy tiếng Việt cho con em trong Đạo và con em thân hữu Cao Đài. Nhưng vào ngày Chủ Nhật 1-8-2021 (âl 23-6 Tân Sửu) Bàn Trị Sự và đồng đạo đi Thượng Tượng tại tư gia một đạo hữu tại tiểu bang Mississippi kế cận vì tại tiểu bang này chưa có Hành Chánh Đạo Cao Đài.

Sau đây là bài tường thuật về chuyến đi Thượng Tượng này.

Vào sáng sớm, lúc 4.30 AM BTS và đồng đạo tập trung tại Thánh Thất chuẩn bị chuyến đi. Theo chương trình ba xe sẽ bắt đầu đi lúc 5.40 AM và một xe tự túc sẽ đi sau.

Thời tiết mùa hè thật oi ả suốt tuần qua và hôm nay bỗng dịu lại, không khí trong lành. Xe lăn bánh và vị Trưởng Đoàn không quên nhiệm vụ mời tất cả tịnh tâm đọc kinh đi đường. Khoảng 15 phút sau, mưa rơi rả rã trên đoạn đường dài 250 miles, xe chạy suốt 4 tiếng đồng hồ và đến địa điểm lúc 10 giờ sáng.

Đến nơi, quang cảnh thật là rộn rã. Một bộ phận lo dọn dẹp bàn ghế để đặt Khánh Thờ, sắp xếp bàn cúng kiếng đất đai.

Bộ phận phòng trừ vào bếp kết hợp với gia chủ, nữ đạo hữu Lê Thái Ngọc Hà để lo bông hoa lễ phẩm cúng kiếng.

Đến 11 giờ mọi việc chuẩn bị đã xong, và mọi người chờ đến giờ hành lễ.

Trong thời gian chờ đến giờ cúng Ngọ Thời, gia chủ và đồng đạo dùng cơm để khi Thượng Tượng xong Đồng Đạo ở tiểu bang Tennessee có thời giờ quay trở về Thánh Thất Nashville. Trong lúc này trường đoàn rất hồi hộp ngóng trông chiếc xe đi sau mà hiện giờ chưa đến. Được biết trong xe này có vị đạo hữu Lễ sĩ Lâm Bùi (đàn cò) đi sau

dù bị kẹt xe dọc đường.

Đến giờ cúng, nhờ tiếng đàn cò quyện vào lời đọc kinh của đồng nhi nên đàn cúng rất trang nghiêm trong gian phòng nhỏ hẹp với trang Thầy rất trang trọng.

Đặc biệt là Lễ sĩ Lâm Bùi đang trong thời dưỡng bệnh khi đi cần có bình dưỡng khí theo người, nhưng với tinh thần vì Đạo vị lễ sĩ này đã nhờ người bạn lái xe chở đi và cuối cùng cũng đã đến trước giờ cúng Ngọ

Điểm nổi bật khi đọc Sớ Văn thượng tượng giọng trầm bổng của Thông Sự Trương Công Lý đến câu “Phục Vọng Vô Trung Từ Phụ, phát hạ Hồng Ân, chuyển họa vi phúc, tập Kiết nghinh Tường, bảo hộ gia đường Lê Thái Ngọc Hà diên niên hạnh phúc . . . “nữ gia chủ Thái Hà đang quỳ phù phục nghe lời trên quá cảm động, mắt đỏ que rơi lệ.

Cúng xong bái Đàn. Chánh Trị Sự Sinh Cẩm Minh có đôi lời cảm tưởng nội dung nhắc nhở đồng đạo thấy rõ sự quan trọng của việc thờ cúng Đức Chí Tôn tại tư gia và phát biểu “Tâm của đạo hữu Thái Hà động, mà tâm động thì Thấy hay !”

Vì nơi đây không có Thánh Thất nên nữ đạo hữu Thái Hà có nhờ Thánh Thất Nashville tiểu bang Tennessee lo cho việc Thượng Tượng tại tư gia từ khánh Thờ cho hợp với nhà và lễ nghi thờ phượng.

Tâm của đạo hữu Thái Hà đã như vậy, giờ đây mọi việc đã hoàn thành theo ý nguyện, vậy nên năng Cúng Kiếng để trau dồi bản thân đạo hạnh. Đó cũng chính là “Nhứt nhưn chánh đắc, cửu huyền thăng” theo lời Đức Chí Tôn phán dạy.

Tiếp theo Bác Huỳnh Văn Bớt và Thông Sự Trương Công Lý căn dặn thêm là phải cúng kiếng và tụng kinh Di Lạc, cầu an cứu khổ trong 2 ngày tiếp theo cho đủ 3 ngày. Ngày thứ 3 là ngày huân kinh gia đình có điều kiện thì tụng thêm bài kinh Sám Hối.

Xong Đàn cúng, mọi người dọn dẹp gọn gàng

chuyển đồ đạc lên xe trở về Tiểu bang Tennessee với sự thành thật biết ơn của gia chủ

Tường thuật : Huỳnh Văn Bớt
Hình ảnh: SCMinh và Phan Hồng Mai
 Sau đây là vài hình ảnh kỷ niệm

HẾT

ĐỌC - CỔ ĐỘNG - YẾM TRỢ
Bản Tin Thế Đạo - Tập San Thế Đạo
www.banthedao.net
www.banthedaoingoi.org
 Liên lạc email:
banthedao@googlegroups.com

RẪM TRUNG NGUƠN **Đức Nguyên - Cao Đài Tự Điển**

Ngày rằm Trung nguơn là lễ “Trung nguơn Địa Quan Thánh Đản” hay cũng gọi là Trung nguơn Địa Quan Xá Tội.

Tương truyền Địa Quan là vua Thuấn. Nho giáo chọn ngày rằm tháng 7 âm lịch làm ngày kỷ niệm Thánh đản của vua Thuấn.

Vua Thuấn là một vị Thánh vương của nước Tàu thời thượng cổ, Ngài nổi tiếng là người con hiếu thảo, đứng đầu Nhị thập tứ Hiếu.

Vua Nghiêu nghe ông Thuấn là trang hiếu thảo đệ nhất nên tìm đến gặp ông Thuấn, rồi đem hai con gái là Nga Hoàng và Nữ Anh gả hết cho ông Thuấn, xem xét cách ăn ở của ông Thuấn trong 3 năm, thấy quả thật Thuấn là người hiền nên vua Nghiêu quyết định truyền ngôi vua cho ông Thuấn.

Đức của vua Thuấn cũng ban rải khắp thiên hạ, nên dân chúng đều được thái bình an lạc.

Trong sách Trung Dung, Đức Khổng Tử rất khen ngợi vua Thuấn: “Hạnh hiếu của vua Thuấn lớn lắm vậy! Luận về đức, Ngài là bậc Thánh hơn; luận về sang thì Ngài ở ngôi Thiên tử; luận về giàu thì gồm bốn biển, ông bà cha mẹ được hưởng cúng tế trong tông miếu (đó là quang ư tiên), con cháu được triều đình ban cho phước lộc (đó là dụ ư hậu).”

Vì hiếu của Ngài rất lớn nên đời sau tặng cho Ngài là Địa Quan Xá Tội 地官赦罪.

Do đó, trong ngày rằm tháng 7, người nào nhớ tưởng đến ông bà cha mẹ quá vãng mà thực lòng cầu khẩn cho ông bà cha mẹ được siêu thăng thì được vua Thuấn cảm ứng, xem xét lòng hiếu thảo của người con mà xá tội cho ông bà cha mẹ khỏi chịu hình phạt nơi cõi Âm phủ.

Đức của vua Thuấn rộng lớn như Đất (Địa), nghĩa là gánh chở tất cả thiên hạ, bao dung không phân biệt hạng người nào, nên mới tôn Ngài là Địa Quan.

Như vậy, theo Nho giáo, ngày rằm Trung nguơn là ngày kỷ niệm Thánh đản của vua Thuấn. Ngài là Địa Quan Xá Tội, cảm ứng với những người nào có lòng thành cầu khẩn cho ông bà cha mẹ quá vãng bị đọa đày nơi cõi Âm được siêu thăng.

▪ **Bên Phật giáo**, ngày rằm Trung nguơn là ngày rất quan trọng vì Phật dạy thiết lễ Vu Lan Bồn.

Vu Lan Bồn là tiếng phiên âm từ tiếng Phạn: Ullambana, Ullam là Vu Lan, Bana là Bồn, người Tàu dịch nghĩa là: Giải đảo huyền, tức là cởi trói người bị treo ngược, ý nói cứu vớt những kẻ đau khổ nặng nề.

Ngài Mục Kiều Liên, đệ tử của Đức Phật Thích Ca, tu hành chứng được quả A-La-Hán, đạt được Lục Thông (6 phép Thần thông), tưởng nhớ đến công ơn sanh thành dưỡng dục của cha mẹ, Ngài liền dùng thần nhãn thấy được mẹ đang bị đọa làm Ngạ quỷ nơi Âm phủ, thân thể ốm gầy tiêu tụy, bụng lớn đầu to, cổ nhỏ như ống chỉ, không ăn uống gì được nên suốt năm chịu đói khát luôn luôn. Ngài Mục Kiều Liên thương xót mẹ quá nên Ngài vận thần thông đem bát cơm đến dâng cho mẹ.

Bà mẹ vì quá khao khát nên khi cầm được chén cơm thì lòng ích kỷ nổi lên, sợ người khác cướp giật, lấy tay trái che giấu chén cơm, tay mặt bốc ăn. Bởi lòng tham lam độc ác trong tiền kiếp nổi bùng lên nên khi đưa cơm vào miệng, thì cơm hóa thành lửa, bà chẳng ăn được, vẫn phải chịu đói khát.

Ngài Mục Kiều Liên thấy thế thì hết sức đau buồn, kêu khóc thảm thiết. Ngài đến bạch hỏi Đức Phật Thích Ca, cầu xin Đức Phật dạy cách cứu độ thân mẫu.

Đức Phật Thích Ca dạy rằng:

- Nay Mục Kiều Liên, mẹ của ông do lòng tham lam độc ác, tạo ra tội lỗi nặng nề, trải qua nhiều kiếp, nay bị đọa vào ác đạo làm loài ngạ quỷ, nên không thể một mình ông cứu độ được. Mặc dầu lòng hiếu thảo của ông lớn lao nhưng không làm sao chuyển được hoàn cảnh, chẳng khác gì một chiếc thuyền con không thể chở nổi một tảng đá lớn. Vậy ông phải nhờ oai thần của chúng tăng trong mười phương, đức lớn như biển, mới cứu độ mẹ ông được giải thoát.

Ta nay vì ông, chỉ dạy phương pháp cứu độ cha mẹ ông thoát khỏi các điều đày đọa khổ sở nơi cõi Âm phủ.

Này Mục Kiều Liên! Ngày rằm tháng 7 là ngày tứ tử của chư tăng trong mười phương, sau 3 tháng an cư kết hạ, tinh tấn tu hành. Ngày ấy cũng là ngày hoan hỷ của chư Phật vì thấy chư tăng tiến bộ rất nhiều trên đường tu học, các nghiệp được thanh tịnh, ba món vô lậu học được tăng trưởng, công đức thêm nhiều và đến ngày viên mãn. Vậy ông nên nhân ngày ấy làm lễ Vu Lan Bồn để báo hiếu cho cha mẹ ông, và cầu xin cho mẹ ông được giải thoát khỏi nơi ác đạo.

Ông hãy sắm đủ các món hương trầm mùi, năm thứ trái cây, cùng nhang dầu đèn nến, giường chiếu, mùng mền, quần áo, thau rửa mặt, khăn lau tay, tóm lại là đủ bốn món cúng dường quý báu trong đời, rồi ông phải thân hành đi rước các vị đại đức cao tăng trong mười phương, hoặc những vị thiên định trong núi rừng chứng được bốn quả Thánh, các vị kinh hành dưới cội cây được sáu phép thần thông tự tại như hàng Thanh văn, Duyên giác, các vị Thánh tăng, hoặc Thập Địa Bồ Tát thị hiện làm Tỳ Kheo, v.v.... Ông phải thành tâm kính lễ trai tăng, cúng dường và thỉnh cầu chư tăng chú nguyện cho linh hồn mẹ ông được thoát khổ. Nhờ công đức chí thành chú nguyện, linh hồn của mẹ ông sẽ được siêu thoát, cũng như tảng đá dù nặng ngàn cân, song nhiều người khiêng thì dời nó đi đâu cũng được.

Ngài Mục Kiều Liên vâng theo lời Phật dạy, đến ngày rằm tháng 7 làm lễ Vu Lan, nhờ đó mà thân mẫu của ông được thoát kiếp ngạ quỷ, siêu thăng về cõi giới lành.

Sau khi thấy phép Vu Lan có kết quả tốt đẹp, Ngài Mục Kiều Liên hết sức vui mừng, bạch hỏi Đức Phật Thích Ca:

- Bạch Thế Tôn, thân mẫu của đệ tử nhờ công đức Tam bảo và oai thần của chư tăng, nên được thoát kiếp ngạ quỷ khổ não. Vậy về đời sau, trong hàng Phật tử, nếu có người muốn làm lễ Vu Lan Bồn này để cứu độ cha mẹ của họ trong hiện tại hay trong nhiều kiếp trước, chẳng biết có được không?

Đức Thế Tôn dạy rằng:

- Quý lắm! Này Mục Kiều Liên, đời sau nếu có được các Tỳ Kheo, vua, thái tử, các quan, hàng tam công cho đến thứ dân, vì lòng hiếu thảo, muốn đền đáp công ơn cha mẹ hiện tại hay quá khứ, thì cứ

ngày rằm tháng 7 mỗi năm, là ngày Phật hoan hỷ, làm lễ Vu Lan này, để cúng dường trai tăng. Nhờ công đức của chư tăng chú nguyện, cha mẹ hiện tại được tăng long phước thọ, khỏi những điều tai họa khổ não, còn cha mẹ đời trước thì khỏi khổ nạn quỷ, được sanh vào cõi Nhơn Thiên, hưởng phước vui vẻ không cùng.

Khi đó Ngài Mục Kiều Liên và bốn chúng đệ tử đều hoan hỷ vâng làm.

Và từ đó về sau, mỗi năm cứ đến ngày rằm tháng 7 âm lịch, các hàng Phật tử có hiểu đều làm lễ Vu Lan để đền đáp công ơn sanh thành dưỡng dục của cha mẹ.

Chú thích vài từ ngữ của Phật giáo:

Tự tứ: tùy ý, tức là tự mình khai tội ra trước Giáo hội mà sám hối. Ngày tự tứ được Giáo hội qui định là ngày rằm tháng 7 âm lịch.

An cư kết hạ: ở yên kết lại với nhau trong mùa hạ lo tu học. Thời gian an cư kết hạ gồm 3 tháng: từ rằm tháng 4 đến rằm tháng 7.

Vô lậu là dứt phiền não. Phiền não do 3 thứ: Tham, Sân, Si.

Trai tăng: đãi các nhà sư ăn tiệc chay.

Tóm lại, ngày rằm tháng 7 tức là rằm Trung nguơn, Nho giáo và Phật giáo đều định cho là ngày con báo hiếu cha mẹ.

- **Nho giáo** thì khuyên chư nhu cúng lễ: Địa Quan Xá Tội, Ngũ Thuấn Đại Đế, tức là cúng và cầu nguyện vua Thuấn xá tội cho cha mẹ, để cha mẹ được thoát khỏi các cảnh khổ não nơi cõi Âm phủ.

- **Phật giáo** thì Đức Phật Thích Ca dạy các Phật tử làm lễ Vu Lan Bốn, trai tăng cúng dường chư Đại Đức, Tỳ Kheo, tăng ni, để nhờ chư tăng ni chú nguyện cho cha mẹ được thoát khỏi các cảnh đày đọa khổ não nơi cõi Địa ngục.

▪ **Đối với Đạo Cao Đài**, ngày rằm Trung nguơn không có cầu nguyện cho Cửu Huyền Thất Tổ (vì đã cầu nguyện trong rằm Thượng nguơn), chỉ cầu nguyện các chiến sĩ trận vong và các đảng vong hồn vừa qui liễu từ rằm tháng giêng đến rằm tháng 7 âm lịch.

Lòng sớ cúng Đại lễ rằm Trung nguơn chép ra như sau:

“Kim vì vận hội Trung nguơn, Ngọc Hư Cung đại khai ân xá các đảng linh hồn.

Chư Thiên phong nghiêm thiết đàn tràng, hương đăng hoa trà quả, thanh chước chi nghi, thành tâm hiến lễ.

Ngưỡng vọng VÔ TRUNG TỬ PHỤ phát hạ hồng ân, hóa sanh đại đức, tùy nguơn hội ân xá chư linh hữu công hành đạo, thọ khổ tế độ nhơn sanh, dĩ vong tánh mạng, cập chư chiến sĩ trung thành đồng cảm vị quốc vong thân, chí toàn thể lê dân thống khổ chiến tranh đồng thời tử nạn, nguyện cầu các đảng linh hồn tảo đăc siêu thăng tịnh độ.

Chư đệ tử đồng thành tâm khấu bái khẩn sớ thượng tấu. Dĩ văn.”

Dịch nghĩa ra Việt văn:

Nay vì vận hội Trung nguơn, Ngọc Hư Cung đại khai ân xá các cấp linh hồn.

Các Chức sắc Thiên phong trang nghiêm thiết lập đàn cúng tế, nhang, đèn, bông, trà, trái cây, rượu

trinh khiết, làm thành nghi tiết, thành tâm dâng lễ.

Nguỡng nguyện Đức Chí Tôn Đại Từ Phụ trong cõi Hư Vô ban xuống hồng ân, hóa sanh đức lớn, tùy theo nguơn vận hội, ban ơn xá tội cho các chơn linh có công hành đạo, chịu nhiều khổ nhọc, cứu giúp nhơn sanh, đã mất tánh mạng, cùng các chiến sĩ trung thành dũng cảm vì nước quên mình, đến toàn thể dân chúng đau khổ vì chiến tranh đồng thời tử nạn.

Cầu nguyện các đẳng linh hồn sớm được siêu thăng tịnh độ.

Các đệ tử đồng thành tâm cúi lạy kính cẩn dâng số tâu lên. Kính trình.

Và sau đó thì cúng tế và Cầu Siêu Hội các đẳng chơn hồn nơi Khách Đình, cũng giống y như kỳ rằm Thượng nguơn.

Đức Nguyên (Cao Đài Tự Điển)

TRONG SỐ NÀY

- 1- “Mẹ qua Thơ Nhạc” (Lê Văn Tư) 01
- 2- Tin tức đạo sự; BTS Thánh Thất Nashville tiểu bang Tennessee đi thượng tượng tại tư gia đạo hữu tại Tiểu Bang Mississippi (Huỳnh Văn Bớt tường thuật) 16
- 3- Rằm Trung Nguyên (Đức Nguyên - Cao Đài Tự Điển) 19

THÔNG BÁO PHÁT HÀNH SÁCH

Ban Thế Đạo Hải Ngoại trân trọng thông báo quý HTĐM và thân hữu:

Trước kia vào tháng 6-2016 Ban Thế Đạo Hải Ngoại đã phát hành lần thứ nhứt tại hải ngoại “Lời Thuyết Đạo của Đức Hộ Pháp năm 1948” Quyển 2.

Vào tháng 3-2017 Ban Thế Đạo Hải Ngoại đã phát hành lần thứ nhứt tại hải ngoại “Lời Thuyết Đạo của Đức Hộ Pháp năm 1946-1947” Quyển 1.

Nay vào tháng 10-2021 Ban Thế Đạo Hải Ngoại sẽ phát hành “Lời Thuyết Đạo của Đức Hộ Pháp năm 1949-1950” Quyển 3 & “Lời Thuyết đạo của Đức Hộ Pháp năm 1951” Quyển 4 trong cùng một quyển sách theo chương trình in Kinh Sách của Ban Thế Đạo Hải Ngoại. Do đó Tập San Thế Đạo số 86 sẽ không được phát hành trong tháng 10-2021 này và sẽ được tiếp tục phát hành vào tháng 1-2022.

Trân trọng kính thông báo cùng quý HTĐM và thân hữu.

Trân trọng

Ban Thế Đạo Hải Ngoại

GIỚI THIỆU

Trân trọng giới thiệu quý Huynh Tỷ Đệ Muội:

1*-Đại Học Cao Đài Online (ĐHCĐO):

Hiện có 20 Bài Giáo Lý cho Cấp 1 “Bước Đầu Học Đạo”

2*- Ẩm Thực Chay: Hiện có 18 món ăn chay - có hướng dẫn cách nấu nướng

3*- Hạnh Đường: Các tài liệu giáo lý các khóa hạnh đường - Các tài liệu giáo lý khóa 2004 - khóa 2008 Ban Thế Đạo Hải Ngoại . . . . . vv . . . . .

Xin quý HTĐM vui lòng vào trang Web [www. banthedaohaingoai.org](http://www.banthedaohaingoai.org)

Mọi liên lạc cộng tác, góp ý xin vui lòng liên lạc banthedao@googlegroups.com

Thành thật cảm ơn quý HTĐM

Ban Thế Đạo Hải Ngoại

BẢN TIN THẾ ĐẠO

Bản Tin Thế Đạo là tiếng nói của Ban Thế Đạo Hải Ngoại được truyền đến đồng đạo qua email những bài viết giáo lý đạo Cao Đài , giáo lý của Tam giáo và những tin tức đạo sự của các cơ sở Đạo tại hải ngoại. . . . .

Các Cơ sở Đạo tại hải ngoại có nhu cầu phổ biến các bài viết về giáo lý, các tin tức đạo sự của quý cơ sở xin vui lòng gửi những bài viết, những bài tường thuật hoặc những bản tin , , , , vv, , , , đến chúng tôi.

Đồng đạo và thân hữu có nhu cầu đọc Bản Tin Thế Đạo, cũng xin vui lòng gửi email về chúng tôi và chúng tôi sẽ gửi Bản Tin Thế Đạo đến quý vị khi có ấn bản mới

Email Ban Thế Đạo Hải Ngoại: banthedao@googlegroups.com

Trân trọng kính mời

Ban Thế Đạo Hải Ngoại

ĐỌC - CỔ ĐỘNG - YẾM TRỢ
Bản Tin Thế Đạo - Tập San Thế Đạo
www.banthedao.net
www.banthedaohaingoai.org
Email: banthedao@googlegroups.com